

Musika õppetus.

21422

üks

nodi, laulmisse ja mängimisse
selletusse raamat,

isfeärranis

66
koolmeistridele ja teigile laulo- ja mängu- sõbradele.

Kirjotanud

A. Erlemann.

Tartus, 1864.

Trükkitud ja müa H. Laafmanni jures.

422
66

A

Musika õppetus.

ühes

nodi, laulmisse ja mängimisse
sellestuse raamat,

isjääraniis

toolmeistribeles ja teigile laulo- ja mängo-sõbradele.

Kirjotanud

A. Erlemann,

Küster und Parochial-Lehrer zu Helmet.

Tartus, 1864.

Trükkitud ja müa G. Laakmanni jures.

A

Von der Censur gestattet.

(Nr. 64.)

Dorpat, den 20. Juni 1864.

E e s t ö n n e.

Armsad Eesti vennad! Ehk küll eestlõnne kui igga ramato mõtti on, siiski tean, et eestlõnnesid wägga wähhel loetakse, sellepärast ollen ka sedda, mis siin piddin üttema, „siissejuhhatamiseseks“ öölnud; pallun sedda luggeda. — Agga siiski pean ka weel ühhe eestlõnne kirjotama, sest minnol olleks weel mõnda öölda, mis mitte heamelega ütlemata ei jättaks. Kui wahhest mõnni musika söbber selle ramatolesse nimme „Musika õppetüs“ wõeras peats arwama, siis seisab selle nimme järrel weel laiemalt selletud, ei se üks nobi, laulmisse ja mängimisse selletusse ramat on, ja sündsamat nimme minna ommalt poolt anda ei teadnud. Kes ramatolessega tuttawaks saab, saab ka wiisist selle nimmega rahhul ollema. Mendasammoti sate ka paljo sõnno leidma, mis mitte koggoniste meie ommast telest ei olle, agga sellest polle suurt wigga, kui meie üksnes nendest sõnnadest arro same. Teab tegi mõnne asjale parremat nimme, kui siin seisab, siis woime sedda eddespidi parrema järrele ümber parrandada, ja pallun sedda teada anda; heal lapsel on muidogi paljo nimmesid. — Minna sowin wägga, et musika iggas maeas asset leiaks. Kui meie wanna ussoisja Lutterus musika tasso polleks ärratunnud, siis ei olleks ta mitte öölnud: „Musika on meie hea ja tru koolmeister ja kaswataja, kes meid tasfasemaks ja mõistlikumaks harrib. Lemma on üks Summala armo and ja kinkitus, mis kurba süddant jälle rahholiseseks ja rõemsaks teeb ja kui ue rammuga kinnitab ja head semet süddamesse külwab,

„sest ei siis keif wihha, elloförtus ja halwad wiisid ärra
 „unnustakse. Paljo head leiame nende süddames, kes
 „musikale ennast ärra on annud Kes sedda kunsti oskab,
 „se on teige hea asja peale kõlboline, agga kes sedda
 „põlgab, nendega polle minna mitte rahhul. Igga kool-
 „meister peab laulda mõistma, muido ei wata minna
 „temma pealegi. Omma weikest musika tundmist ei an-
 „naks minna ühhegi rahha eest ärra.“ Mis Lutterus ni
 wägga kidad, sedda kallist asja unnustawad ni mitmed
 ärra ja õppiwad ja õppetawad sedda, mis wahhest ni
 suurt kasso sadab, kui wies rattas wanke külles. Musikat
 peaks isseärranis kolides nendasammoti õppetadama kui
 „üks kord üks.“

Et nüüd musikat holega õppima wõiks alkata, selle-
 tarwis wõtsin ette sedda ramatokest kirjotada. Selle
 kirjotamiseseks olles kül üht targemad meest tarwis läi-
 nud, ja ma ollen ka mitto aastat pikki filmi selle peale
 ootnud, agga ifka ilmasjata. Ma ollen kül ommas
 weikes tundmiseses paljo julgenud esimine Gesti kele
 musika õpetasse ramato kirjotaja olla; agga mis teha,
 kui targaste teggiad sedda tööd mitte ette ei wõtnud.
 Katsume siis esite sellesammaga läbbi sada, senni kui täie-
 likkumaid tehakse. Kui ollen mõnda asja, mis wahhest
 wägga tarwilik olles olnud, selletamata jätnud, ehk
 mõnne asjast liig paljo öölnud, siis pibbage meles, et
 se ramatokene esimine meie keles on ja igga esimine
 äst ei woi ialgi nenda olla, kudas ta wahhest ollema
 peaks. — Pallun siis hea melega wasto wõtta, mis
 armastusesse omma sõbrade ja koolmeistride wasto nende
 kasuks sia kütles ollen pannud.

„Kui wigga nääd laita, siis tulle ja aita!“

Helmes, sel 8. Juulil 1864.

A. Erlemann.